

dan vi ellers kunne sikre det forhold, at der skal være en økonomisk forskel på at være uden for og inde på arbejdsmarkedet.

Hvis man ikke skal bruge de værktøjer, vi har gjort, er mit store spørgsmål: Hvad søren skulle man så? Jeg har ikke hørt andre forslag, der skulle sikre den politik.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Så hev Venstres ordfører lige sit eget falske julemandsskæg af i fuld offentlighed. Ordføreren startede med en snak om den glade julestemning, og nu, hvor vi kommer ind i debatten, viser det sig jo, at det, Venstre stadig væk vil, og det, Venstre stadig væk tror på og hylder, er ulighed, en voksende ulighed i det danske samfund.

Det er jo absurd at høre på den debat, der lige har været. Der er mennesker på kontanthjælpsloftet, som bliver sat ud af deres lejligheder, og den ene rapport efter den anden, også regeringens eget råd og vismandsrådet, siger: Kontanthjælpsloftet skaffer ikke folk i job, det gør dem kun udstødte i samfundet, det sætter dem på gaden.

Samtidig med det har regeringen besluttet sig for, at lige præcis de mennesker med de små indtægter, der typisk er dem, som bor i lejeboliger, skal frastjæles 1,6 mia. kr. af bl.a. regeringen og Dansk Folkeparti. Det er da usmageligt. Er det ikke et tegn på, at ulighed faktisk er en god ting, hvis hr. Peter Christensen skulle være helt ærlig?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det er det ikke. For os er det afgørende at bekæmpe fattigdom, og det er også det, vi målretter de politiske initiativer efter. Så jeg er helt uenig.

Det, som har været sagen for mig, er at se på – jeg vender tilbage til loftet over kontanthjælpen, fordi det er et emne, der bliver bragt op hele tiden – om det økonomiske råderum, man nu har tilbage, efter at vi har indført loftet, er urimeligt. Er de 11.000 kr. for en familie, når de faste udgifter er betalt, et urimeligt beløb? Hvis det er urimeligt, så tror jeg, at der er mange danske familier, som er på arbejdsmarkedet, der vil sidde tilbage og undre sig over, hvordan det kan være, at man herinde definerer det som uacceptable vilkår, når det er det, de lever under og måske har gjort et helt liv. Selvstændige er over-

repræsenteret i lavindkomstgruppen, og jeg tror, at de vil undre sig over den her debat.

Jeg synes, det er helt, helt acceptabelt, og det betyder, at der en tilskyndelse til at tage et job. Og det, vi ser, er også, at man bevæger sig, altså at man ikke er i lavindkomstgruppen hele livet, og det synes jeg er godt.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Hvis jeg må citere frit efter hukommelsen, så synes jeg at huske, at ordføreren har sagt: Jeg græder tørre tårer over den stigende ulighed. Jeg græder tørre tårer.

Det er med andre ord krokodilletårer, og nu får vi altså tydeligt bevis for, hvad ordføreren i virkeligheden mener: Der er ingen ulighed, der er ingen, der er fattige i det her land; det er noget fusk, når folk søger julehjælpssækker og bliver afvist; det passer slet ikke, at der er mennesker, der bliver sat på gaden. Det går jo rigtig godt.

Jeg er sikker på, at hr. Peter Christensen både har et samtalekøkken og et wellværelse, som han kan benytte sig af derhjemme. Men fra de almindelige mennesker, som bor til leje i landets almene boliger, den ene million, har regeringen faktisk lige stjålet 18.000 kr. pr. lejemål.

Synes ordføreren så, det er mærkeligt, at man ikke kan få sit julehumør i top? Skal mennesker, der bliver sat på gaden og bliver frataget mulighederne for at få renoveret deres lejligheder, samtidig være i Venstres glade julehumør? Det hænger jo ikke samme.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg skal love for, at julestemningen ikke vil sætte sig. Det er også i orden, men det er ikke i orden at blive ved med at påstå, at vi i Venstre ikke er optaget af at bekæmpe fattigdom. Det er vi. Det vil man da også kunne se på de initiativer, vi har lagt frem. Vi er optaget af at hjælpe de svageste grupper og står jo ikke og siger, at der ikke findes fattige i Danmark.

Jeg har sagt tidligere i debatten her, at der er godt en halv promille, som lever i fattigdom hele deres barndom, altså godt 30 børn. Det er da ikke i orden. Man kan glæde sig over, at det ikke er flere, og at vi er det land i Europa, der har den laveste andel. Det synes jeg godt vi kan glæde os over. Men det er jo ikke det samme